

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

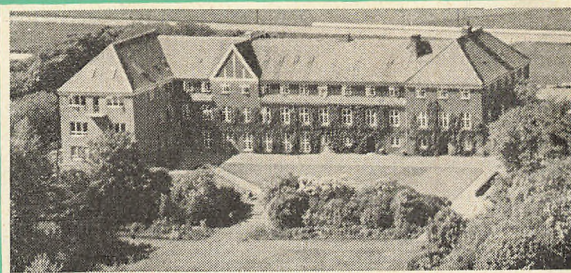
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Bed
og arbejde!

**Fra
Nr. Nissum
Højskole**

7 Juli 1962 · 54. årgang

Jeg, Herren, er ikke blevet en anden

Malakias 3, 6

Vi lever under forandringerne lov. Alting omkring os forandres. Naturen er forskellig forår og efterår. Hvad vi kendte for mange år siden er anderledes, når vi i dag kommer for at se det igen. Vi selv forandres umærkeligt fra år til år.

Den forandringens lov er gået ind i os, så vi savner den, hvis vi ikke ser den. Hvis vore dage rinder hen, så den ene dag indeholder nøjagtigt det samme som alle de andre, bliver vi trætte af det og siger, det er så trivielt, vi må i hvert fald have en ferie engang imellem, hvis vi skal holde det ud.

Ja, var det ikke rart, om både det og det menneske, som vi omgås, kunne forandre sig noget? — Og så vi selv! Bare jeg dog kunne forandre mig — til noget bedre — både i sind og skind. Men her er forandringerne små og ringe. Man kan godt sukke: „ældes og arges!“

Men på den anden side — kender vi noget, der er så skønt eller godt, så vi umuligt kan tænke os noget skønnere eller bedre, da må dette ikke for alt i verden forandres. Enhver forandring vil blive en forringelse.

Sådan er Herren. Han er ikke blevet og bliver aldrig en anden. Han har givet sig bedst til kende for os i Jesus Kristus. Læs de fire evangelier, lær at kende Jesus derigennem, mød ham i ordet ved nadverbordet, ja, lær ham ret at kende og se, om du for alvor kunne ønske ham anderledes. Men enten vi nu ønsker ham anderledes eller ej, så er han og bliver han den samme.

Som han var lydhør for bøn, sådan er han i dag. Som han dengang magtede at frelse, kan han endnu. Også nu kan han ynkes over de vildfarende. Også nu elsker han syndere og kommer for at føre dem til omvendelse og frelse. Han er ikke blevet en anden. Han må også nu hade alt det onde, alt det, der rejser sig mod Gud. Han må også i dag udtale dom over selvfærdige og underkende al menneskelig selvgothed.

Vi forandres — ingenlunde altid til det bedre — men han forbliver den, som sagde: „Den, som kommer til mig, vil jeg ingenlunde kaste hen ud!“ (Johs. 6, 37). *P. Roesgaard.*

LIVETS GUD MIG SKÆRMER

*A. C. Nielsens tale ved Nissum-stævnet
i Vinderup.*

Der er ingen Gud. — Der er ingen Gud. Vi kan godt lade være med at bede. — Ingen hører vore bønner. Ingen himmel hvælver sig over os. Kun tomhed!

Det siger astronauten, rummanden, Titov. Han må da vide det. Hvem ellers? Han siger: „De troendes bønner når ikke til Gud alene af den grund, at der, hvor han skulle befinde sig, er der ikke engang luft. Ingen Gud kan jeg møde i rummet. — Himlen har vi betragtet både udvendig og indvendig, men ingen Gud eller engle har vist sig.“

Sikken visdom! Nej, hvor naivt! Vi synger:

„Verden er så stor, så stor,
Titov, Titov lille,
meget større, end du tror,
Titov, Titov, lille!“

Den verdensberømte astronom R. A. Littleton har i bogen „Kloderne og universet“ fortalt: Der skal være 400.000.000.000 stjerner i mælkevejssystemet. Det vil tage 6000 år at tælle dertil, om man tæller jævnt dag og nat. I det vældige univers er der hundrede millioner lignende stjernesystemer. Den nærmeste stjerne er så fjern, at det varer fire år, før dens lys når os; lyset har ellers fart på, 300.000 km i sekundet.

Jo, Titov har sandelig betragtet himlen både udvendig og indvendig. Der kan måske være et lille sted, Titov endnu ikke har fundet, en lille plads til Gud.

Så for resten er det vās det hele! Guds verden kan man ikke opfatte med sanserne. Den kan man ikke se, høre, føle, lugte eller smage. „Mit rige er ikke af denne verden,“ sagde Jesus. „Hvad intet øje har set, intet øre har hørt, det, som ikke er opkommet i noget menneskes tanke, har Herren beredt for dem, der elsker ham.“

Johannes evang. kap. 17! Her står et menneske af kød og blod på en lille blodvædet og dødsdømt klode og ser op mod himlens stjerner, og så siger han til Gud: „Fader, jeg vil!“ Han siger: „Jeg vil“ til Gud. Han gør! Han var et rigtigt menneske, der kunne blive træt, tørstig og sulten, han havde et fædreland, hørte til et folk, var endda hjemstavnsbunden, så han helst gik ad stien langs Galilæas sø. — Han sagde: „Jeg vil —“ til Gud. Han sagde forresten mere. Han sagde: „Jeg er livets brød —“, „jeg er den gode hyrde —“, „jeg er opstandelsen og livet —“, „jeg er verdens lys —“, „jeg er vejen, sandheden og livet“, „jeg er vintræet“, „jeg og faderen, vi er ét.“

Ja, mine kæreste venner, er det sandt, er han den, han udgiver sig for at være, „mand i lys, men dog Gud i løn“, da er Guds rige jo kommet, så har Gud været på denne jord, så kan vi finde hans fodspor i støvet, så er Gud her endnu i det ord, som Kristus talte, så vil „livets Gud“ tage sig af os, skærme os, rive os ud af dødens garn. —

Jesus sagde: „Jeg vil —“, til sin himmelske fader. Hvad ville han da? At en flok toldere og fiskere skulle have del i Guds evige herlighed, ja, også os tænkte han på, for han bad for dem, der ved apostlenes ord skulle komme til tro på ham. Så må vi da bevares i verden. Hvordan skal det gå til?

„Jeg har givet dem dit ord,“ sagde han i sin bøn. Nå! Jo, vi bevares i verden ved, at vi bevarer Guds ord. „Salige er de, som hører Guds ord og bevarer det.“ I halvfemserne i forrige århundrede samledes 150—200 drenge i Bethesdas kælder i København. Det var sådan imellem kl. 18 og 21. De spillede dam og domino og læste i illustrerede blade. Et par gange i aftenens løb blev der blæst til samling, og så holdtes der korte taler. Åh, hvor drengene ønskede, talerne kunne få sagt amen! Så en aften

står en ny mand, Olfert Ricard, på talerstolen. Da vendtes et blad i Danmarks kirkehistorie. Nu længtes drengene ikke efter amen. Tværtimod! Bare han ville blive ved! Forklaringen: det, han sagde, kom dem ved. — Når Guds ånd gør ordet levende, så høres „Frelserens levende-gørende stemme“, så kommer Guds ord os ved. Så må vi lukke det ind i vore hjerter. Jesus Kristus er endnu her på jorden i sit ord, og det betyder, at den levende Gud, „himmelysens fader“, taler til os, at vi kan komme ind i Guds rige, i Guds verden. Vi skal gemme Guds ord i vort hjerte, overveje det og gøre efter det; det er at bevare Guds ord. — Dagen før den store svenske digter August Strindberg døde, tog han bibelen og trykkede den til sit bryst, idet han sagde: „Dette er det eneste rette!“

Om vi sådan bevarer Guds ord, så bevarer Guds ord os. Vi læser: „Jeg gemte dit ord i mit hjerte, for at jeg ikke skulle synde imod dig.“ Den store danske digter Johannes Jørgensen drog til København fra sin fødeby Svendborg, da han havde taget sin realeksamen. Her bildte man ham ind, at der er ingen Gud. Så levede han en tid i sus og dus sammen med unge ligestemte venner. Da han så kom hjem på besøg, ville hans mor kysse ham til velkomst, men han vendte sig fra hende.

„Da bøjede, moder, du til gråd dit hoved;
da gøs du, moder, blegnede og tav,
thi du forstod, at den, du elsked' højest
iblandt dine børn, var nu i mørkets vold.“

„Tråden ovenfra“, som Johannes Jørgensen har skrevet om i sine „Lignelser“, var klippet over. Det bragte ingen glæde, ingen lykke, ingen salighed. „Det modsatte af glæde er synd“ (Olfert Ricard). Det blev først godt med Johannes Jørgensen, da han ud af sit inderste væsens dyb bad:

„Frels mig, du, som frelsen førte!
Mellem dine rene hænder
lægger jeg min hårdt forblødte sjæl
og al min synd bekender.“

Det går ikke an at bryde „tråden ovenfra“, at bryde forbindelsen med vor skaber og Gud. Hans ord, hans gode, stærke ord med evigt liv i skal bo ved troen i vore hjerter. Vi bevares i verden ved det Guds ord, der er en Guds kraft til frelse for hver den, som tror. Vi må aldrig lægge bønner og ordet på hylden. I unge, tag ny testamente og jeres aftenbøn med jer, hvor så siden I drager hen! Hold forbindelsen vedlige med livets Gud.

„Livets Gud mig skærmer,
jeg er hans barn,
ud hans hånd mig river
af dødens garn —“.

Jesus Kristus kom til os, sendt af Gud, han vil ved sit ord bevare os i verden, så vi engang kan komme til at bo midt i Guds herlighed.

A. C. Nielsen.

LOHSES FORLAG

Nye oplag udkommer af følgende bøger:

„Et tegn fra himlen“.

5. oplag af den lille gribende beretning fra den unge dyrlæge Edv. Hansens dødsleje.

Fr. Wisløff: *I faderens favn*.

7. oplag af andagtsbogen, som specielt er tilegnet de syge.

Den gode bekendelse:

Beregnet til uddeling blandt konfirmander. 1962-udgaven er redigeret af pastor K. A. Berg med bidrag af bl. a. pastor Svend Borregaard, Kr. Friis, Ejnar Fledelius m. fl. Pris kr. 1,00.

---

75 års jubilæet

Ved bestyrelsesmødet den 8. juni enedes vi om, at vi ville holde en jubilæumsfest, og at dagen skulle være den 28. november. Selv om den 3. november kunne være mere passende, så er det rarest at vente, til vore elever føler sig hjemme. Vi ønsker, at også de skal kunne glæde sig til dagen og på dagen.

Hvordan kan vi være med til at skabe et tilfreds Danmark igen?

Det er i dag en af de regnvejrsdage, som vi jo kender så godt i den danske sommer. Jeg kan ikke komme i haven. Min kone ligger i sengen, da vi efterhånden alle har haft en omgang mavesygdom, og nu er det hendes tur. Ja, så er det mig, der må ordne de huslige pligter og være barnepige. Vi har sendt den største af vore drenge (10 år) på ferie. De to andre, en dreng på 7 år og en pige på 2 år, skal jeg så tage mig af. Jeg skal love for, at man opdager, hvor stor betydning mor har for det lille samfund, som er vort hjem, når hun ikke kan deltage i det daglige arbejde.

Jeg kom da til at tænke lidt på det emne, som jeg har brugt til overskrift, og da N.N.H. clevblad ofte efterlyser stof, prøvede jeg på at nedfælde nogle af mine tanker på papiret.

Vi har tit hørt folk sige, at vi må lære så længe, vi lever. Det vil sige, at livet er en skole. Og den skole må begynde i hjemmet i opdragelsen. Det, vi lærer der, må være det, der sætter sit præg på os.

Hvad får vi da i vort hjem? Vi får et sted, hvor vi ved, at dem, der er samlede der, danner et lille samfund i hele det store samfund. Vi får et fristed, hvor vi véd, at vi kan tale frit og være frie over for hinanden. Vi kan tage vore glæder og bekymringer med hjem og tale frit ud om dem med hinanden. Vi bliver samlet til en stor enhed, der vil og kan støtte hinanden.

Ja, siger du, det er der måske nogle, der kan. Men jeg kan ikke. Mor og far regner mig ikke for noget, når jeg siger min mening. Nej, men det kunne måske også være dig, der stillede for store krav. Det kan være, du kun forlanger og ikke yder noget i stedet for. Vi må lære at møde hinanden — gå på kompromis. Måske må du fire lidt af på dine krav. Når

mor og far mærker, at du vil gå dem i møde, vil de også gå dig i møde.

Jamen, hvad kan jeg gøre i mit hjem? Der er nok at tage fat på. Det gælder jo stadig, at vi får det lille samfund bygget op, det, der skal være roden i hele vort store samfund. Derfor må vi hjælpe hinanden i det små. Og her gælder det både for den unge pige og den unge mand at række en hjælpende hånd. Det kan være huslige pligter som borddækning, opvask og rengøring. Det er meget godt, er der straks nogle, der siger; men det hjælper mine kammerater ikke med. Nej, og netop derfor er det, at vi herhjemme får det lille utilfredse Danmark. Vi har nok i os selv. Vi behøver ikke at hjælpe andre. Hellere nyde end yde. Tænk på de mange foreninger, der mangler ledere. Jeg tror, at vi glemmer at have Jesus med i vor daglige tilværelse. Han hjalp, hvor han kunne. Jesus udtrykte aldrig ærgrelse over, at han skulle hjælpe. Han var altid villig og i aktivitet.

Her står vi netop ved et ord, som vi vist ikke ret gerne vil bruge herhjemme, nemlig aktivitet. Det er et ord, der dækker over et behov, som hele vort samfund har brug for. Vi må i aktivitet og arbejde med for ikke at sløves. Der er en fare for at bringe sløvheden med i fritiden og dermed også i hjemmet. Alt for ofte hører vi folk sige: „Hvad skal jeg dog lave i dag, skal jeg gå i biografen, skal jeg se fjernsyn, eller skal jeg gå ud at daske på et gadehjørne?“ Derfor er det gavnligt at have noget at beskæftige sig med også i hjemmet. Mange mennesker siger rent ud: „Nu har vi den forbandede søndag igen. Jeg véd ikke, hvad jeg skal få tiden til at gå med!“ — Ja, så kan man jo vælge flere ting. Man kan sove længe, læse søndagsavisen eller en roman, spise og så sove til middag. Man kunne jo eventuelt lige gå en

tur i den gade eller på den vej, hvor man bor, og så gå hjem til eftermiddagskaffen. Det er vist også den mest sløve måde, man kan benytte sin fritid på. Man kunne selvfølgelig også gå i haven, i lade eller stald og nusse lidt og få ordnet ting, som ikke blev ordnet de andre dage i ugen.

Men heldigvis er der også nogle, der finder på at gå i kirke for dér at søge stilheden og modtage Guds ord. „Ja“, siger du måske, „men der kommer ikke ret mange i kirken.“ — Nej, hvorfor ikke? Fordi du mangler, din plads står ledig. Jamen, præsten duer ikke. Nej, for du skal ikke vente, at præsten altid vil tale til dig, som du helst vil have. Somme tider nikker du glad og tilfreds til hans ord. Til andre tider bliver du vred, netop fordi han siger noget, der rammer dig. Den norske lægprædikant, Nielsen Hauge, sagde: „Gud er min bedste rådgiver.“ Hvis han skal være det, må vi også søge ham i hans hus, så han kan tænde en gnist i vort indre. Vi har nu lige holdt Sct. Hans, og bålene brændte og lyste ud over vort land.

Det ville også være gavnligt, om der blev tændt et blus i vort indre, så vi kunne lyse, hvor vi færdes. — Det kan ske, når vi lader Gud blive vor rådgiver.

I livets skole kan vi ikke have nogen bedre lærer end Jesus Kristus. Han vil vise os til rette. Han vil lede os. Han vil opmuntre os, og han vil bære over med vore fejl. Han vil gerne, at vi alle kan bestå prøven i livets skole. Har vi først bestået den, da kan vi være med til at bygge et tilfreds Danmark op, hvor det glade, lyse, smil vil møde os. Vi vil få den glæde igen, som vi mangler i vort arbejde og vor fritid. Vi vil ikke sige: den forbandede søndag. Men vi vil glæde os til den, og til vi skal i kirke. Vi vil opleve, at vort hjem er det sted, hvor vi kan samles også om Guds ord.

Hvis vi oplever det, vil vi også finde det som et fristed, som vi altid vil mindes med glæde.

Det rigtige hjem må dog være det, hvor alle mødes og samles om Guds ord.

Hvis din tro ligger og ulmer, prøv du så på

at få den til at blusse op, så du kan stå som et lysende eksempel på, hvad det vil sige at være: en brændende kristen.

Hermed en hilsen til alle, især 42-43 fra

Børge Tønning (42-43).

P. S. Hvor er: Den røde tråd? Kan vi ikke få kontakt med hinanden igen? Hvis I har lyst, skriv så til undertegnede.

*Lærer Børge Tønning,
Gauerslund pr. Børkop.*

Er vort elevblad for ringe?

Nej, det synes jeg ikke, det er et blad, som vi glæder os til hver måned, og det står da slet ikke til alle os „dovne“ at kritisere. Hvis mange, mange flere af bladets læsere hjalp til, kunne bladet nok blive både større og mere alsidigt.

Selv os, der lever en urolig tilværelse med hjem og børn, kan da godt få nogle tanker, som vi gerne vil bringe videre.

Forleden aften sang jeg følgende vers for vore to små drenge:

- ∴: Pas på, lille øje, hvad du ser, ∴:
thi vor Fader oppe der
skuer ned på jorden her.
Pas på, lille øje, hvad du ser.
∴: Pas på, lille øre, hvad du hører, ∴:
thi vor Fader oppe der osv.
Pas på, lille mund, hvad du siger.
Pas på, lille hånd, hvad du gør.
Pas på, lille fod, hvor du går.
Pas på, lille hjerte, hvad du tror.

Børnene, der kun er 1 og 2 år, forstod ikke, hvad jeg sang, men hvert eneste vers havde noget at sige til mig selv. Thi vi synder daglig meget, siger Luther, og det er sandt; men det er lige så sandt, at vi ved at leve i Guds nærhed kan få hjælp til at handle rigtigt — også i alle de små ting.

Hermed sender vi fire alle, der var på skolen fra maj 1954 til novbr. 1955 samt alle bladets læsere, mange hilsener ved

Kirsten Thode Nielsen.

HJEMME FRA SKOLEN

Meget er overstået siden sidst.

Lærer Ths. Mogensen med familie er rykket ind på „Brejdblik“, og også her i bladet vil vi gerne byde dem hjertelig velkommen til arbejdet på skolen og til samvær og samarbejde med hele „Nissum-familien“. Det er en stor ting at få orden i lærerstaben.

Men vi vil også her bringe en stor tak til dem, der hjalp os, da det kneb. Tak til landbrugslærer Ågård Madsen og tak til de nybagte lærere, Kristen Vestergaard og Jens Thøgersen, for god hjælp i maj og juni. Vestergaard har nu holdt bryllup, og Thøgersen aftjener sin værnepligt. Det var nu en fornøjelse, at vi kunne få hjælp af vore gamle elever, og eleverne af årgang 1962 var glade for jer, så kommer I vejen, kig så ind. Jeg lover jer en venlig modtagelse.

Samtidig med lærerskiftet havde vi elevfesten. „Søstrene på Kinnekullen“, som eleverne opførte, var indøvet af lærer Thøgersen, men lærer Svendsen måtte overtage ledelsen på selve festdagen. Stykket og dermed opgaven var stor; men jeg synes, de forskellige klarede deres sager godt.

Fru Hareskov holdt en god tale for os om at „Tilhøre og tjene“, og vi blev mindet om Ap. gern. 27, 23.

Sangtimen var som sædvanlig både god og fornøjelig, og det vil sige festlig. Efterhånden har vel de fleste af festdeltagerne haft organist Lund som sanglærer, og de får da også lov til at synge med, hvor det er naturligt.

I øvrigt forløb både gymnastikken og den øvrige del af programmet vist på udmærket måde. Vejret, der var så overmåde dejligt først på dagen, svigtede os en lille smule om aftenen, men rigtig koldt blev det heldigvis ikke.

Vi siger Gud tak for en god elevfest.

Vi siger også tak til jer, der kom. Hvor er det skønt at se jer møde op for at træffe gamle venner på jeres gamle skole — og det er da også skønt at nogle træffer nye venner.

Vor store 3-dages udflugt forløb også på bedste måde. Kun regnede det lidt for meget på Skamlingsbanken. Som sædvanlig nød vi gæstfriheden hos Georg Knudsens i Raved, og vi er meget taknemlige for at have sådant et godt tilflugtssted, når vi er så langt fra de hjemlige forhold.

Selv om regnen ikke generede os så meget ved ligefrem at falde ned på os, så var jorden de fleste steder meget fedtet og opblødt, og elevavisen har da også bragt meddelelser om mange „faldne“. — Og nu efter udflugten klager eleverne over pladsmangel i vaskerummet! Selv om dansk jord på danske hænder anses for en god ting, så må dansk jord på danske kjoler anses for en uting.

Vi har det dejligt på skolen i sommer. Selv om haven på grund af megen regn har været vanskelig at holde — og på grund af manglende solskin ofte har været kold nok — så har træer og blomster artet sig så smukt som måske aldrig før.

Eleverne? Ja, selv om nogle af dem til tider minder om en højtaler, der er stillet for højt, selv om enkelte af dem kan være søvnige på de forkerte tider, så har vi et dejligt elevhold, og vi holder så meget af hele vor flok. Både til arbejde og fest viser holdet den gode vilje, og vi glæder os til ved forældre festen at hilse på de mennesker, der har sendt os deres flinke og fornøjelige døtre.

Hvordan så med den åndelige side af skolearbejdet? Ja, vi ville jo gerne så den gode sæd i hjerterne, og vi prøver derpå. Men da Gud alene kan give vækst, må vi atter og atter minde vore venner om at bede for vor skole og for vore elever.

Vinterskolen tegner pænt, og vi har i dag den 12. juli 56 indmeldelser, men vi skulle så gerne have nogle flere indmeldelser til højskolen.

Du har sikkert meget travlt!

Men kunne du alligevel ikke få tid til at

gøre et arbejde for, at din skole kan have et pænt højskolehold, når den skal fejre 75 års jubilæum? Der er nogle, der arbejder flinkt for skolen, og de får da somme tider lykke til at skaffe os en elev. Du kan da skrive efter et program og give det til en ung mand sammen med et par pæne ord om højskolen i almindelighed — og din skole i særdeleshed.

I køkkenet er vi særdeles velhjulpne. Vi har både de piger, vi skal bruge, og endda ferieaf-løsning. Og tænk jer: Nogle af disse piger har hjulpet os i have og mark (roer og hø), og de har gjort det med fornøjelse. Så vi er trods det sene forår og den megen regn ganske godt med i den stedsevarende strid med ukrudtet. Avlen står fint, når de mest lerede steder ikke med-regnes.

Jeg må da huske at fortælle, at overlærer A. C. Nielsen, Vinderup, har gæstet os og holdt 2 foredrag om Olfert Ricard. Det var et par gode timer, og vi ønsker så meget, at Ricard og hans ord og gerninger må ihukømmes. Desuden har vi haft besøg af kriminaloverbetjent Spanggaard, der gav os et lærerigt foredrag om brandfare.

HØJSKOLEPOST

SØNDAG DEN 19. AUGUST

har vi Ydre Missionsstævne på højskolen for Lemvig kredsen og for vore elever, men gamle elever er også hjertelig velkomne.

Vi kan regne med, at der begyndes klokken 9,30 med gudstjeneste. Der vil blive talt af missionærerne frk. Paaskesen, Tanganyika, og Jørgen Hansen, Formosa. Mødeafgift og betaling for kosten fra kl. 12 bliver ca. 10 kr. ialt.

Programmet er ikke færdigt, men vi kan regne med, at de to missionærer vil tale og fortælle om eftermiddagen og om aftenen.

HALLO, HALLO, 49-50'ere!

Hvor er „Brevduen“ blevet af. Har den brækket en vinge, så den ikke kan flyve mere? Synes I ikke, det er en skam, at den er blevet væk? Skulle vi ikke starte en ny?

Alle, som vil være medlemmer af en ny „Brevdue“, bedes skrive til

Oskar Christensen, Blæsbjerg, Nr. Nissum.

TIL LYKKE!

Lørdag den 7. ds. viedes frk. Ilse Bjerg Nielsen og hr. Erik Th. Nielsen (56-57). Bopæl: Hvirp, Fuur.

STATSUNDERSTØTTELSE

til højskoleophold vinteren 62-63.

Selv om man ikke har været soldat, kan der fås indtil 1275 kr. i tilskud til et 5 måneders højskoleophold. Er man fra et velstillet hjem, må man dog nøjes med mindre. Er man 23 år, tildeles understøttelsen efter ens egne økonomiske forhold og ikke efter forældrenes.

WESSEL HAR IKKE HELT RET!

I „Smeden og bageren“ lader han os forstå, at en bager er ikke så meget værd, men „Bageren“ fra sidste vinter kom til elevfest med en kammerat fra Randers-egnen, og han havde overbevist denne kammerat om, at han burde indmelde sig her på højskolen til vinter, hvilket han også gjorde.

Nu må man dog heller ikke gå til den yderlighed at mene, at bagere er bedre end andre folk, for Tove Kjær Hansen (56) og Kristian Bojsen (54-55) kom hver især med en broder til højskolen til vinter. Så der er andre gode folk end bagerne. Men hvor var vi glade for de 3 indmeldelser, og hvor skal I, der anbefaler skolen, have en tak, der kommer lige fra hjertet.

STOR TAK

til jer, der sendte gaver til elevfestens bortlodning, og til jer, der købte lodsedlerne. Alle pengene går til byggesagen.

DEN NYE BYGGESAG

Jens Kristensen, Vinding	100 kr.
Elevfestens bortlodning	2405 kr.
Anders Odgaard, Struer	20 kr.

For ialt.... 2525 kr.

meddeles med tak kvittering. — Tidligere indkom 1610 kr. — Ialt 4135 kr.

VORE MØDER

25. juli. Skovsbjerg. A. Kr.
26. juli. Houe. A. Kr.
12. aug. Lemvig. Ths. M.

UAFHENTEDE GEVINSTER
VED ELEVFEJSTEN

Amerikansk lotteri.

Lyserød: 51 m. stempel, 65 m. stempel, 78 m. stempel. - Brun: 66 m. stempel. - Cremefarvet: 93. Gul: 90 m. stempel. - Hvid: 44 m. stempel, 26 m. stempel. - Rød: 54 m. stempel. - Grøn: 26 m. stempel. 88 m. stempel. - Grå: 1. 37. m. stempel. -

Orange: 14 m. stempel. - Lysebrun (lille seddel): 19. Stærkt gul (lille seddel): 90 m. stempel.

Lodsedler med store tal.

Gul m. store tal: 110 m. stempel. 64. - Rød m. store tal 186. 122 m. stempel. - Blå m. store tal 6 m. stempel. 21 m. stempel. 86 m. stempel.

VANDREMAPPERNES BESØG

17. maj. „Giv aldrig tabt“ 58-59.
24. maj. „Vintergækken“ 27-28.
Blev glemt i bladet for juni. Undskyld!

TAK FOR HILSEN TIL ELEVFESTEN

Nedennævnte bedes modtage vor bedste tak for hil- sen og gode ønsker for festen.

Familien Lindskov Rasmussen.

Ingeborg Christiansen 1935.

Ingelise, f. Hansen, 1956.

Anna Thise 1957.

Inger Thise 1958.

Mette Thise 1960.

Niels Thise 61/62.

Edith Krabbe 1950.

Milda Grysbæk 1955.

Esther Hansen 1958, Skalatun, Mosfellssveit, Island.

Ruth Clausen 1960.

Ingrid, f. Gade, og Ernst Hyldgaard.

Erna, nu Petersen, 1955.

Dora, 55, og Børge Svendsen, Tune.

Ruth Lydia Kristensen 1957.

Lissi Thomsen 1958.

Frede Mathiesen 60/61.

Peder Sønderby 61/62, Rutikof, Wilen, Gottshaus, Svejts.

Stinne Bach 1961.

Anders Lauridsen 56/57.

HILSEN TIL 37'erne

Estrid Larsen, f. Houmøller. Olga ?, f. Bjerring. Anna, f. Vestergaard. Anna Mosegaard, f. Jensen. Anna, f. Olesen. Karen, f. Mikkelsen. Valborg Krabbe, f. Roesgaard. Helga, f. Olsen. Ingrid Hyldgaard, f. Gade. Else, f. Stensgaard. Else, f. Dahl. Kristiane Gregersen.

25 års jubilarer, der var med til elevfesten 1962.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

1961 Frk. Bente Nielsen, Ortved, Ringsted — samme, adr. Karl Andersen, Staunsholt Gydevej, Birkerød.

- 1959 Fru Birtha Nielsen, Ørnhøjgade 8, Bedsted, Thy — samme, Jernbanevej 5, Bedsted, Thy.
1958 Fru Gerda Holm, Hindbjerg, Kjellerup — samme, Hindbjerg.
1958 Frk. Carla Winkel Gamstvej 1, Vejen. — Fru Carla Holst, Gamstvej 1, Vejen.
1957 Frk. Ruth Lydia Kristensen, Brovænget 20, Brønshøj — samme, Skindergade 24, st. th., København K.
1957 Frk. Anna Nielsen, Skyttensvej 5, Holbæk — samme, Lindeallé 6, Frederikssund.
1956 Fru Martha Langgaard Pedersen, Haslevangsvej 86, Hasle. — Fru købm. Langgaard Pedersen, Færggården 1, Silkeborg.
1956 Sygepl.elev frk. Inger Marie Hansen, Centralsygehuset, Holstebro — samme, Statshospitalet, Viborg.
1956 Sygepl. frk. Anne Birgitte Smith, Filadelfia, Dianalund — samme, Diakonissestiftelsen, Peter Bangsvej 1, København F.
1955 Frk. Esther Hagelskjær, Sjøllandsgade 9, Herning. — Fru Esther Kjær, Birk, Herning.
1954 Fru Inger Markussen, Dybbølsgade 23, Holstebro — samme, Færøvej 8, Holstebro.
1941 Fru Ella Bruun Lauridsen, Neder-Randlev — samme, Rosengade 41, Odder.
1935 Frk. Magda Christensen, Thorningvej 22, Kjellerup — samme, adr. Marie Alstrup, Vinderslev Hvilehjem, Kjellerup.
1932 Frk. Signe Olesen, Strandvejen 32 B, København Ø. — samme, Vibevej 59, København N. V.

Vinterskolen:

- 58-59 Thorkild Skovgaard Just, Hjørnholm, Hammerum — samme, Thorning, Kjellerup.
56-57 Erik Th. Nielsen, Holm, Fuur — samme, Hvirp, Fuur.
55-56 Hans Sand Gamst, Hokballegård, Børkop — samme, Stokballegård, Børkop.
55-56 Erik Jul Hansen, Løkkeby, Tullebølle, Langeland. — Assistent Erik Jul Hansen, KFUM's soldaterhjem, Gedhus, Kølvrå.
49-50 Elektriker Søren-Erik Nielsen, Ørnhøjgade 8, Bedsted, Thy — samme, Jernbanevej 5, Bedsted, Thy.
Agner Nielsen, Tøjhushavevej 3 B, Randers — samme, Tøjhushavevej 3 C, st., Randers.
Vilhelm Hedegaard, Hahlegård, Vridsted, Skive — samme, Herrup, Vinderup.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetøring
Redigeret af forstander A. Kristensen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUUP 12080

A
52
FRÆDERIKSSBERG ALLE 22
STÅTENS PÆD STUDIESAMLING
HR J KRISTENSEN